

အကြိမ်(၂၀)မြောက်
ဆရာသော်တာဆွေ
အမှတ်တရစာစုများ
သုဝဏ္ဏကျော်စိန်စိန်စည်သည်

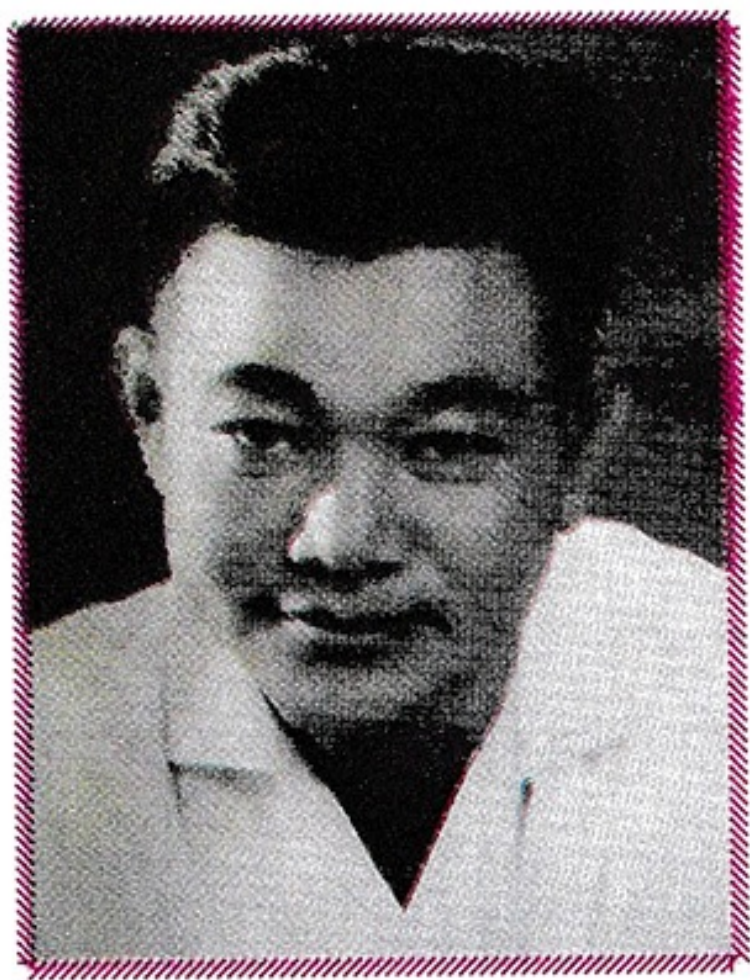
အကြိမ် [၂၀] ပြည့်

ဆရာဘော်တာဆွေကွယ်လွန်ခြင်းအမှတ်တရဂါရဝခန့်မှတ်

၂.၉.၂၀၁၄

တောင်သူလယ်သမားနေ့

ဆရာသော်တာဆွ

ဆရာသော်တာဆွေ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်း

စာရေးဆရာ သော်တာဆွေအား ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ မေလ (၁၉) ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် အဖ ဦးဖိုးဆယ်၊ အမိ ဒေါ်လှရင်တို့မှ တတိယမြောက် ရင်သွေးအဖြစ် ပေါင်းတည်မြို့အပိုင်၊ ကြို့ပင်ရွာ၌ မွေးဖွားခဲ့သည် ။ မွေးချင်း(၈) ယောက်ရှိ၏။

ပေါင်းတည်မြို့ ဆရာကြီး ဦးဘိုးဘေ၏ ကျောင်း၌ အထက်တန်းကျောင်းပညာ သင်ကြားခဲ့သည် ။ မြန်မာစာ (၁၀) တန်းအောင်မြင်သည် ။ ရန်ကုန်မြို့ ။ ကြည့်မြင်တိုင် ဦးညီပု တည်ထောင်သည့် နော်မဲစကူး အထူးဆရာဖြစ်သင်တန်း၌ ဆရာဖြစ်အောင်မြင်သည် ။

၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်နော်မာနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည် ။ သားသမီး (၅) ဦးထွန်းကားခဲ့သည် ။

“ဘရန်ဒီတစ်ပုလင်း” အမည်ရှိ ဟာသဝတ္ထုအား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် ရှုမဝ မဂ္ဂဇင်း၌ စတင်ဖော်ပြခဲ့ရပြီး စာရေးဆရာ ဖြစ်လာခဲ့သည် ။

အမြဲတေရတနာ၊ ရန်အောင်ရတနာ ၊ ချစ်ပန်းနှစ်ခိုင်၊ ပဘာဝတီ၊ ဘွဲ့နွှောကြက်သူခိုး ဝတ္ထုများ ရှုမဝစာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည် ။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ခင်မေရီ(အန်တီမေ) နှင့် အိမ်ထောင်ပြုသည် ။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် “အဟိ” လစဉ်ဟာသမဂ္ဂဇင်း စတင်ထုတ်ဝေသည် ။

၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် “ဘဝထိုထို” စာအုပ်ဖြင့် စာပေဗိမာန်ဆု ရရှိသည် ။ ဟာသဝတ္ထုများ ၊ ဆောင်းပါးများ ၊ ဘာသာပြန် ပုံပြင်များ ၊ ဝတ္ထုတို ပေါင်းချုပ်များ ရေးသားခဲ့ပြီး“ဤလောကမြေမဟီဝယ်” စာအုပ်ဖြင့် ၁၉

၇၀ ပြည့်နှစ် အမျိုးသား စာပေဆုရရှိခဲ့သည် ။

ဆရာသော်တာဆွေ၏ အထင်ရှားဆုံး ဘဝဇာတ်လမ်းဖြစ်သည့် “ကျွန်တော့်ဘဝဇာတ်ကြောင်း၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွဲကြီးအား စာပေသမိုင်း တွင် ရစ်အောင် ရေးသားထားနိုင်ခဲ့သည် ။”

အသက်(၇၆) နှစ် ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၄) ရက်နေ့တွင် အာရုံကြောရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည် ။

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်

*

စီစဉ်သူအမှာ ပါးလိုက်သည်

ကျွန်တော်၏ စာပေငယ်ဆရာ ဆရာသော်တာဆွေအား ကျွန်တော့် ဖခင်ကဲ့သို့ အလေးအမြတ်ထားကာ ချစ်ခင်လေးစားခဲ့ပါသည်။ ။

ဆရာသော်တာဆွေ၏ စာရေးဆရာဘဝ “ပထမ” ဆုံးသော ကန် တော့ပွဲကို ကျွန်တော် ဦးဆောင်စီစဉ်ခဲ့သည်။ ။

သို့သော် ၁၉၈၈ “၈”လေးလုံးပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ အရေးတော်ပုံကြီးနှင့် ကြုံခဲ့ရပြီး“အရေးပေါ်စီမံချက်-(၅)” နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးခဲ့ရသဖြင့် မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။

ဆရာသော်တာဆွေ ကွယ်လွန်ခြင်း“နှစ် (၂၀) ပြည့် အမှတ်တရ” စုပေါင်းစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေရန် ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ။ သို့သော် အသက် (၇၀) ကျော် ဆိုသော အသက်အရွယ်နှင့် စွဲကပ်နေသော ရောဂါဝေဒနာတို့ က ကျွန်တော့်ကို သိပ်ပြီး အချိန်ပေးလိမ့်မည် မထင်သဖြင့် ယခု အကြိမ်(၂၀) ပြည့်သို့ ပြောင်းရွှေ့စီစဉ်ခဲ့ရသည်။ ။

ထိုသို့ ကျွန်တော် စီစဉ်ဆဲကာလတွင် ပင်-

မတော်တဆမှုတစ်ခုကြောင့် ကျွန်တော့်ဘယ်လက်ကျိုးခဲ့ရသည်။ ။ အရေးပေါ်ကျောက်ပတ်တီးစည်း ကုသခဲ့ရသလို ရေရှည်လည်း (ယခုအထိ) နာကျင်ကိုက်ခဲမှု ဝေဒနာများ ခံစားနေရဆဲ ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော်...

ဆရာသော်တာဆွေနှင့် ပတ်သက်လျှင် “ဇွဲ” သန်လှသော ကျွန်တော့်ကြောင့် အကြိမ်(၂၀) ပြည့်စာအုပ် ယခု ထွက်ရှိခဲ့ပါပြီ။

စိတ်ကူးသစ်စာပေမှ ထုတ်ဝေသူ “မောင်တင်ထွန်း” ၊ ကျွန်တော့်အား ထက်သန်စွာ စာမူများ ရေးသားပေးကြသူ ဆရာများ အားလုံးနှင့် ဆရာသော်တာဆွေ ဂါရဝဒါနပွဲတွင် ကျွန်တော် အလှူမခံသော်လည်း ကူညီပံ့ပိုးပေးကြသော ဆရာ ၊ ဆရာမတို့ အား ကျေးဇူးတင်ရှိရပါသည် ။

ထို့ထက်ကား...

ဆရာသော်တာဆွေ ဂါရဝဒါနပွဲကို (ကျွန်တော် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော်) ကျွန်တော့်ကိုယ်စား ဦးဆောင်ကျင်းပသူ ပေါ်ပေါက်လာပါက တမလွန်မှ ကျွန်တော် “အထူး” ကျေးဇူးနှင့် အတူ သာဓုခေါ်နေမည် ဖြစ်ပါကြောင်း အမှာ ပါးလိုက်ပါသည် ။

သွားနှင့်ပါဆရာ...

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်

ဆရာတော် အရှင်ဝိဇ္ဇာမာလာ - ဝေါ (ဓမ္မာနုပညာ)
ထက်ဆုံးထက်ကျွေးသော ထုဝလ္လာမထွက်မိန့် ဝန်းဝန်းစာပေ

ထိုစာပေ(ဝန်းစာပေ) 'ထန်းဝန်းစာပေ' နှင့် ဆရာထုဝလ္လာမထွက်မိန့်တို့ဝန်းစာပေ

တယ်ရောင်လာကြသော ဆရာကြီးများ

ဝဲမှထား . . .

ဆရာဆရာကြီးလီလာစစ်တူ၊ ဆရာကြီးဆင်ဖြူကျွန်းတောင်ထိန်း။

ဆရာတော်တာဝေ (ဝ)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရဓာတ်ပုံ

ဝဲမှထား -

ခင်းဒွယ်စိုး(ကွယ်လွန်)၊ ဆရာကြီး ဆင်ဖြူကျွန်းတောင်ထိန်း၊

ဆရာတော်အရှင်ဇေတိတ(ဝါ-ဓနုတေး)၊ ထုဝဏ္ဏတောင်စိန်၊

မြင့်မောင်မောင် (ကွယ်လွန်)

တစ်ရပ်တည်းဆွဲထား ခဏ်းဝိုင်းဆွဲထား

(၂-၃-၂၀၀၄) ဆရာတော်တရားဆွဲတော်တရား
(၃) နှစ်မြောက်နေ့ နှစ်တမ်းတမ်း
တမ်းတမ်း နှစ်တမ်းတမ်း (တမ်းတမ်း)

ဆရာထုဝဏ္ဏဝေကျွန်မိန့်၏ ဖျက်စီးနှစ်တွင်းအား တလင်းရတောင်
တခွေ ခွဲမိပ်ထုထဝေးမှစော ဆရာထုဝဏ္ဏဝေကျွန်မိန့်၏ 'ဗုဒ္ဓိတ-တဝေ'
ခေါက်တာနီလာသိန်း(လင်းပျော်သစ်) (စာရေးဆရာမ မြတ္တာပုံ)
လည်း တက်ရောက်ပါရမည်။

(ဝဝ) နှစ်ပြည့် အမှတ်တရဓာတ်ပုံ

ဝဲမှသာ -

ဆရာထုဝဏ္ဏဝေကျွန်မိန့်၊ ဆရာကြီး စောကြာမောင်ထလေး၊
ဆရာမထွေးဝနုဗုဒ္ဓ၊ ဆရာဦးဝင်းဝင်း(မေရင်းထွန်း)

ဆရာကြီး ဆင်ဖြူကျွန်းဝတောင်ယိန်းစား ဝါရင့်လင်းဆောင်ဝေးတင်နုဝသာ
ဆရာချစ်တို့တို့လု (ဒုတိယကုလသမဂ္ဂ)

ဆရာဝေဟ်တာဝေဟ်မွဲမွဲ -
ဥဒန 'ဝိုင်း' ဓမ္မိရင် ထာဟမိဇ္ဈာန်ဗျူဟာမဲဆိုင်တော့ . . .

ဆရာထွဋ်ဃာတော်တို့၏အား တွင်ပုံစံတော်တော်
ဆရာထွဋ်ဃာတော်တို့၏အား 'ဝေဝေလေးလေး' နှင့်
ဆရာထွဋ်ဃာတော်တို့၏အား

တစ်ဆရာတော်တော်တော် တွင်ပုံစံတော်တော်

(၉) နှစ်ပြည့်တွင် ခပ်တွေမြို့မှ တထူးတထောင်ရောက်ခဲ့သော
'မာတိခိုင်းတော်ထား' ဗဗျိုးထွန်း(ခပ်တွေ)နှင့်အမှတ်တရ

ကမ်းစားဖူးသို့ တက်ရောက်လာသော ဆရာအချို့

02.03

ဆရာကြီးတို့၏ ထမင်းခိုင်း။

ဝဲမှလာ -

ဆရာခင်းခွေခင်း (တောင်ထုတ်)၊ ဆရာဝေးကြာစာင်ထဝေး။
ဆရာ ဆင်ဖြူကျွန်းတောင်ထိန်၊ ဆရာထိတောင်ထူ

ဆရာဝေးတောထွေ ထွေလွန်ခြင်းတနတ်တရ ငါ့ဝမ်းနိုးပွဲတွင်
လှူဖွယ်ခွင့်များနှင့်ဆီတူ တရားနာထူဝနာကြံထား ဝေဠုဝရိထတ်များ

ဆရာကြီးသောကြာမောင်ကလေး

ဆရာကြီးသောကြာမောင်ကလေး၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ညောင်ဦးမြို့နေ၊ သစ်စက်စာရေးကြီး အဘ ဦးဘိုးထွန်း ၊ အမိ ဒေါ်ကရင်မတို့ မှ သောကြာဦးမောင်ကလေးကို ၁၂၈၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၄) ရက် (၁၉၂၄ ခု ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့ကြာသပတေးနေ့) တွင် ဖွားမြင်သည် ။ မွေးဖွားရာ ချက်မြှုပ်ဇာတိမှာ ညောင်ဦးမြို့ ၊ အနောက်မြောက်အရပ် ဧရာဝတီမြစ် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ မြစ်ရှည်မြို့ သရက်တောရွာ ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က မိခင်လောင်းများ သည် ရှေးအစဉ်အလာအတိုင်း မိမိတို့၏ မိဘများ ရှိရာဇာတိသို့ ပြန်လည်သွားရောက် မွေးဖွားလေ့ရှိသည့်အတိုင်း သရက်တောရွာသို့ ပြန်လည်သွားရောက် မွေးဖွားခြင်းဖြစ်သည် ။ ဇာတိသရက်တော၊ ပဝတ္တိ ညောင်ဦးမြို့ ဖြစ်သည် ။ သားသမီး (၃) ယောက် အနက် ဦးမောင်ကလေးမှာ အလတ် ဖြစ်၏။

ငယ်စဉ်က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့် အတန်းကျောင်းများ တွင် ပညာသင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည် ။ ပညာသင်ချိန်တွင် ဒုတိယမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်နေ၍ ရန်ကုန်မြို့ကို ဗုံးကြဲရာတွင် “မြို့တော်ရန်ကုန် တင့်တယ်ပုံကား ဝသုန် ပထဗျာ ဤကမ္ဘာတွင် သူငါသိလှ ထင်ရှားလှသည့် သင်္ခါရစက် ငြိတွယ်ချက်ကြောင့် ပျက်ကြီးပျက်ပေါ့” ဟူသော ထိုခေတ်က မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာပါ ကဗျာကိုဖတ်ရပြီး မိမိရောက်လိုသော မရောက်ရသေးသည့် ရန်ကုန်မြို့ကြီး ပျက်စီးသွားရသည့် အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့လေရာ ထိုကဗျာတို့ ကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ဖြစ်နေသည် ။ သို့ဖြင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်နေချိန်၌ ကြုံတွေ့နေရ၍ ပညာကို ဆုံးခန်းတိုင် (ဘွဲ့ဒီဂရီရအောင်) မသင်ခဲ့ရပေ။

စစ်ကြီးပြီး၍ လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းချိန် ရန်ကုန်မြို့မှ လူများ ပုဂံ

ညောင်ဦးသို့ ဘုရားဖူးလာကြရာတွင် မိမိက လိုက်ပို့ရသည် ။ ထိုအခါ ပု
ဂံညောင်ဦးနှင့် ရန်ကုန်မြို့ကွာခြားပုံ၊ ရန်ကုန်မြို့ကြီးကျယ် ခမ်းနားပုံ၊
စာရေးဆရာတို့ အရေးပါပုံတို့ ကို ကြားသိရသည် မှ အစပြုကာ
ရန်ကုန်မြို့သို့ အရောက်သွားပြီး စာရေးဆရာဖြစ်လိုစိတ် နိုးကြားထက်
သန်နေခဲ့သည် ။ သို့ဖြင့် လက်လှမ်းမီရာ စာပေများကို ဖတ်ရှုလေ့လာ
ဆည်းပူးနေ၏။

၁၉၄၈ ခုနှစ်မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရသည့် နှစ်တွင် မိမိသည် ရန်
ကုန်မြို့ သို့ဆရာဘုန်းတော်ကြီး နှင့်အတူ လိုက်ပါ လာပြီး သရက်တော
တိုက်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း ကျောင်းတွင် ခေတ္တနေထိုင်သည် ။ ထို့နောက်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ရွှေဘုံသာလမ်း (မဂ်) ထောင့်ရှိ သဟာ
ယ စာအုပ်ဆိုင် တွင် ဦးတင့်ဆွေ(စာရေးဆရာသာကီဆွေ) နှင့် အတူနေ
ထိုင်ပြီး ဝတ္ထုဆောင်းပါးများ ရေးသားသည် ။ ညဘက်တွင် အလွတ်ပ
ညာသင်ကျောင်းတက်၍ ပညာဆည်းပူး၏။

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် ရှုမဝ ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတွင် “သူတို့ ဘဝ” ဟူ
သော ဝတ္ထုတိုကို “အောင်စွာ” ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် ရေးသားပါ
ရှိကာ စာပေနယ်သို့ စတင်ဝင်ရောက်သည် ။ ထိုစဉ် ဟံသာဝတီသတင်း
စာ တနင်္လာ နေ့ထုတ် သတင်းစာကဏ္ဍတွင် ဝတ္ထုတိုနှင့် ဆောင်းပါးများ
အဆက်မပြတ် ရေးသားနေရာ တစ်ခါတွင် ဟံသာဝတီ သတင်းစာတိုက်
၌ စာရေးဆရာကြီး ဦးရန်အောင်နှင့် တွေ့ဆုံကြုံရသည် ။ ထို့နောက် ဆ
ရာကြီး ဦးရန်အောင်နှင့် ခင်မင်ကျွမ်းဝင်ကာ ဆရာကြီး၏
သင်ပြပေးမှုကြောင့် စာပြင်အတတ်ကို တတ်မြောက်ပြီး ဆရာကြီး၏
ထောက်ခံမှုကြောင့် မိမိသည် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင် စာပြင်ဆရာလုပ်သည် ။
စာပေများကိုလည်း ကြိုးစား

ရေးသားသည် ။ မိမိရေးသားသော ခေတ်သစ်စာရေးဆရာ ဝတ္ထုကို ဆရာကြီးမောင်ထင်က အင်္ဂလိပ်လို ပြန်ဆို၍ ဂါးဒီးယန်း သတင်းတွင် ဖော်ပြသည် ။

၁၉၅၃ ခု နှစ်တွင် ဦးလေးကြီး ဦးတင်မောင် အယ်ဒီတာလုပ်၍ ထုတ်သောလမ်းညွှန်နည်းပြ သင့်ဘဝမဂ္ဂဇင်းဇင်းတွင် အတွဲ(၁) ၊ အမှတ် (၁) မှ စ၍ တွဲဖက် အယ်ဒီတာ အဖြစ် လုပ်သည် ။ ရှုမဝ မဂ္ဂဇင်းတွင် ညဘက် စာပြင်ဆရာ၊ သင့်ဘဝ မဂ္ဂဇင်းတွင် နေ့ဘက် တွဲဖက်အယ်ဒီတာ အဖြစ် လုပ်ဆောင်သည် ။ စာပေများကို လည်း ကြိုးစားရေးသား၏။

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ဗမာ ဒိုင်ဂျက်စာစောင်ကို စာပေမိတ်ဆွေများ နှင့် ပေါင်း၍ မိမိက တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာ လုပ်၍ ထုတ်ဝေ၏။

၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် မေတ္တာတကာမဂ္ဂဇင်းကိုမိမိက တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာလုပ်၍ စိန်ရတနာ ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည် ။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် မေအမျိုးသမီး မဂ္ဂဇင်းကို ကိုယ်တိုင် အယ်ဒီတာ လုပ်၍ ထုတ်ဝေ၏။

၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ စ၍ သောကြာစာစောင်ကို ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်တိုင် အယ်ဒီတာလုပ်၍ ထုတ်ဝေလာသည် မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်လေ၏။

တောင်သူလယ်သမားလုပ်ရာ၌ ကိုယ်ပိုင်မြေ ၊ ကိုယ်ပိုင်ကျွန်းနားရှိပါမှ လုပ်ကိုင်နိုင်သည် ကို သတိပြုမိကာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး လုပ်ငန်းတွင် လည်း ကုန်ထုတ်ကိရိယာဖြစ်သော ပုံနှိပ်တိုက်ရှိပါမှ အဆင်ပြေမည်ကို သိရှိသည် ။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ကိုယ်ပိုင်ပုံနှိပ်တိုက် တည်ထောင်သည် ။ စာအုပ်များ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည် ။ ဂမုန်းပင်များ မြန်မာတိုင်ငံတွင် တစ်ခေတ်ဆန်းလာသည် မှာ ဆရာကရေး တန်ခိုးကြီးသော ဂမုန်းပင်များ သောကြာစာအုပ်တိုက်ထုတ် စာအုပ်ကြောင့် ဖြစ်မည်ဆို

လျှင် မှားမည်မထင်ချေ။

မိမိသည် လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ်-

-၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ခေတ်သစ်စာရေးဆရာ

-၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် အခြေခံ ပန်းချီရေးဆွဲနည်း

-၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးနှင့်

-၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် မြေမြတ်မဟာ ဗုဒ္ဓဂယာ

စာအုပ်လုံးချင်း (၄) အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီး မဂ္ဂဇင်း၊
ဂျာနယ်များ မျိုးစုံတွင် ဝတ္ထုတိုပုဒ်ရေ (၅၀) ခန့်နှင့် ဆောင်းပါးပုဒ်ရေ (၆
၀၀) ကျော်ရေးသားခဲ့ပြီး ရေးသားနေဆဲ ဖြစ်လေ၏။

အိမ်စောင့်အစိုးရ လက်ထက်တွင် ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း အသင်းဖွဲ့စည်း
၍ စာရေးဆရာ ပုလိပ်အရာရှိ တစ်ဦး ဦးဘသော်က ဥက္ကဋ္ဌ၊ မိမိက အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ဆောင်ရွက်ကာ စာနယ်ဇင်း အကျိုး သယ်ပိုးခဲ့၏။

တာမွေမြို့နယ်၊ စာပေလုပ်သားခေတ်တွင် မိမိအား သက်ဆိုင်ရာ အထက်အဖွဲ့အစည်း၏

တာဝန်ပေးချက်အရ တာမွေမြို့နယ် စာပေလုပ်သား အဖွဲ့ဖြစ်ထွန်းရေးအတွက် ဘဏ္ဍာငွေရှာဖွေရေး၊ စည်းရုံးရေးနှင့် ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည် ။ ဖွဲ့စည်းသောအခါ ဘဏ္ဍာရေးမှူး တာဝန်ပေးအပ်ခံရ၏။

ယခုအခါ တာမွေမြို့နယ် စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့တွင် နာယက အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရ၍ စာပေအကျိုး သယ်ပိုးလျက်ပင် ရှိနေ၏။

မြန်မာနိုင်ငံ စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့၊ စာဆိုတော်နေ့ အထိမ်းအမှတ်

တ် သက်ကြီးစာပေပညာရှင်များ ကန်တော့ပွဲတွင် မိမိသည် အသက်(၈၀) ကျော်ပြီဖြစ်၍ သက်ကြီးစာပေပညာရှင် အဖြစ် ကန်တော့ခံနေရပြီဖြစ် လေ၏။

သာသနာတော် တည်တံ့ထွန်းကား ပြန့်ပွားရေးအတွက် မင်္ဂလသုခပါဠိ တက္ကသိုလ် စာသင်တိုက်ကြီး ပြုပြင်ဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ တွင် ပါဝင်၍ တတ်စွမ်းသမျှ လှူဒါန်းပြီး ဘာသာ သာသနာ အကျိုး ဆောင်ရွက်နေ၏။

နေရပ်မှာ အမှတ်(၁၅) ၊ ဩဘာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်းအထက် ရပ် ကွက်၊ တာမွေမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဇနီး၊ သားသမီး ၊ မြေးများ နှင့် အတူ နေထိုင်လျက်ရှိပါသည် ။

ဆရာကြီးသောကြာမောင်ကလေး

ဆရာသော်တာဆွေ ဂါရဝဒါနပွဲသမိုင်း

စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေ ကွယ်လွန်ခြင်း (၉) နှစ်မြောက် အမှ တ်တရ ဂါရဝ ဒါနပွဲ ကျင်းပမည် ဖြစ်ပါသဖြင့် ကြွရောက်ပါရန် ဟူသော ဖိတ်ကြားစာကို စာရေးသူရရှိ၏။

ဦးဆောင်ကျင်းပသူမှာ -

သုဝဏ္ဏ ကျော်စိန်ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိ၏။

ဖိတ်စာရလျှင် -

သွားချင်သူမှာ စာရေးသူ၏ ဉာဉ် ဖြစ်၏။

ဆရာသော်တာဆွေမှာ စာရေးသူတို့ ၏ စာပေလောကသားများ

လေးစားချစ်ခင်ရသော နိုင်ငံကျော် ပြည်တော်ချစ် စာရေးဆရာကြီး ဖြစ်၏။

သုဝဏ္ဏစိန်ကျော်ဆိုသည် မှာ လည်း -

စာရေးသူ၏ “သောကြာစာဆောင်” တွင် “၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ” ကတည်းက ပါဝင်ရေးသားခဲ့သူ (သောကြာ၏) အမာခံပိုင်းတော်သား ဖြစ်၏။

တစ်ဖန် -

သောကြာစာစောင်တွင် ပင် “ဗိုလ် ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးမှ ဟာသများ” ခေါင်းစဉ်တစ်ခုတည်းဖြင့် (၁၀) နှစ်ကျော်ကျော် (ပင်တိုင်) စာမူများ ရေးသားခဲ့သူမှာ သုဝဏ္ဏကျော်စိန် ဖြစ်၏။

ဒီတော့ -

စာရေးသူသည် ထိုဂါရဝဒါနပွဲသို့ သွားဖြစ်ခဲ့လေသည် ။

ဂါရဝဒါနပွဲ ကျင်းပရာနေရာမှာ -

မြေနှီ (၃) လမ်း ၊ (၇) ရပ်ကွက်၊ ပညာမဇ္ဈကျောင်း သာကေတမြို့ ဖြစ်၏။

စာရေးသူ ရောက်သွားချိန်တွင် ဆရာသော်တာဆွေအား လေးစားချစ်ခင် သံယောဇဉ်ရှိကြသော စာပေလောကသား စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမများ အတော်စုံစုံ လင်လင်ရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

သူတို့ သည် -

မတွေ့မဆုံရသည် မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ ကြုံကြိုက်သည့် အခိုက် ပြောလိုက်ကြသည့် စကားသံများမှာ သောသောညံ့နေလေ၏။ စာရေးသူရောက်

ရှိပြီးမှ လာကြသော စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမများ လည်း ဝင်လာမ
ဆဲ တဖွဲဖွဲ ပင်ဖြစ်နေ၏။

စာရေးသူသည် -

ဆရာသော်တာဆွေ၏ ဂါရဝဒါနပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၏ အကြောင်းအရ
င်းကို ပြန်ပြောင်းသတိရနေမိ၏။

ကြာတော့ကြာခဲ့ပါပြီ။

သို့သော် -

မေ့မရနိုင်ခဲ့။

“ဟော. . .ကိုသုဝဏ္ဏနဲ့ ပေါင်းတည်စန်းမြင့်တို့ ပါလား။ လာပါ. . .
ထိုင်ပါ . . .စာမူပေးဖို့ လား။”

“ဦးလေးနဲ့ အဆင်သင့်တွေ့ရတာ အတော်ပဲ။ စာမူတော့မပါသေးဘူး
။ အကူအညီ တစ်ခုတောင်းချင်လို့ ပါ”

တစ်နေ့သ၌ . . .

သောကြာစာစောင်တိုက်သို့ သုဝဏ္ဏကျော်စိန်နှင့် ပေါင်းတည်စန်းမြ
င့်တို့ ရောက်လာကြ၏။ စာရေးသူက ဖိတ်ခေါ်နေရာပေးပြီးနောက်. . .

“ဘာများ အကူအညီ ပေးရမှာ လဲ ပြောပါဦး”

ဟု မေးလိုက်၏။

“ဒီလိုပါ. . . ဆရာသော်တာဆွေ ဂါရဝဒါနပြုပွဲကို ကျွန်တော်တို့ ဦး
ဆောင်ပြီး လုပ်ချင်လို့ ပါ။ အဲဒါတခြား စိတ်ဝင်စားသူများ လည်း

သိရှိပြီး ပါဝင်နိုင်အောင် လို့ ဦးလေးစာစောင်ထဲက ကြော်ငြာထည့်ပေး
စေချင်လို့ ပါ”

“ဪ . . . ဒီလိုလား။ ဒါ အင်မတန် ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပဲဗျာ။ ထ
ည့်ပေးမှာ ပေါ့ ဒါပေမဲ့ ဆရာသော်တာဆွေဆိုတာ နှယ်နှယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်
မဟုတ်ဘူး နော်။ နိုင်ငံကျော် ပြည်တော်ချစ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေတော့
ကြော်ငြာထည့်တာကို သူခွင့်ပြုပါ့မလား”

ဟု ချိန်ချိန်ဆဆဖြင့် စာရေးသူက မေးမြန်းလိုက်၏။

ထိုအခါ သုဝဏ္ဏကျော်စိန်က . . .

“ခွင့်ပြုပါတယ်။ ဆရာသဘောတူညီချက် ရပြီးသားပါ”

ဟု ဖြေ၏။

“ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ပါ။ နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံးဆိုတဲ့ အတိုင်း ဆရာ
သော်တာဆွေက ကြော်ငြာထည့်တာကို ခွင့်ပြုသဘောတူတဲ့ အတိုင်း စာ
လေး တစ်စောင်ကို တောင်းပေးနိုင်မလား”

“တောင်းပေးနိုင်ပါတယ်။ ဦးလေးစိတ်ရှင်းသွားအောင် ကျွန်တော်
ဆရာသော်တာဆွေ ရေးပေးတဲ့ စာကို ယူခဲ့ပါမယ်”

“ယူခဲ့ပါ။ ထည့်ပေးပါမယ်။ ဒီလမီနိုင်ပါသေးတယ်”

ဟု ဝန်ခံစကားပြောကြားလိုက်၏။

ထို့နောက် ဂါရဝ ဒါနပွဲပြုလုပ်ရန် ကြံစည်ထားပုံများကို အတန်ကြာ
အောင် ပြောကြားပြီး သုဝဏ္ဏကျော်စိန်နှင့် ပေါင်းတည်စန်းမြင့် တို့ ပြန်
သွားကြ၏။

ထိုစဉ်က . . .

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်တို့ မိသားစုသည် မိဘများ နှင့် အတူ ကျောက်မြောင်း ရပ်ကွက်၊ မြို့ပတ်လမ်းတွင် နေထိုင်ကြ၏။

ကာလအတန်ကြာသော်-

အသက်အရွယ် ကြီးရင့် အိုမင်းနေပြီဖြစ်သော မိဘများ ကွယ်လွန်သွားကြသည် ။

ထိုအခါ-

အိမ်ထောင်ကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်ကြသော ညီအစ်ကို ၊မောင်နှမများ သည် လောကဓမ္မတာ မိဘအမွေကို ခွဲဝေယူကြရန် အကြောင်းပေါ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် သုဝဏ္ဏကျော်စိန်လက်ထဲတွင် -

ငွေလုံးငွေရင်း ရှိနေ၏။

ထိုအချိန်တွင် -

သူ၏ ငယ်ဆရာ ရင်းဖြစ်သော ဆရာသော်တာဆွေအား ဂါရဝဒါနပွဲ ပြုလုပ်နိုင်သော အခြေအနေ ရှိနေကြောင်း စာရေးသူက သိရှိ၏။

ထို့ကြောင့်-

ဆရာသော်တာဆွေထံမှ သောကြာစာစောင်တွင် ဂါရဝဒါနပြုပွဲ ကြော်ငြာထည့်ရန် ခွင့်ပြုကြောင်း စာရရှိသည် နှင့် သောကြာစာစောင် “ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ” တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပါကြော်ငြာပါရှိ လေသည် ။

ဆရာသော်တာဆွေအား ဂါရဝပြု ကန်တော့ပွဲ

ဆရာသော်တာဆွေသည် “အဟိ” ကဏ္ဍကို ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင် စတင် ခဲ့ကာ အဟိစာစောင် သီးခြားထုတ်ဝေခဲ့ပြီး တပည့်များကို စင်တင်ပေးခဲ့

ပါသည်။ ။

ယခုအခါ...

ဆရာတပည့်များ သည် စာပေလောက၌ လည်းကောင်း၊
အဖွဲ့အစည်း အသီးသီး၌ လည်းကောင်း ကျရာတာဝန်များကို ထမ်း
ဆောင်နေကြပါသည်။ ။

ကျေးဇူးရှင်ဆရာအား...

တပည့်များ ၊ ကျေးဇူးမကင်းသူများ အနေဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ဂရု
ပြုသင့်သည် ဟု ယူဆပြီး တပည့်တစ်စုက စီစဉ်ကြပါသည်။ ။

ယင်းသို့ စီစဉ်ကြရာ၌ -

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်က မတည်ငွေ ၁၀၀ဝိ (တစ်ထောင်တိတိ) ပါဝင်
ထားပါသည်။ ။

ရန်ကုန်မြို့နှင့် ရပ်ဝေးနေ တပည့်စောင်းများ ဆရာအား ကြည်ညို
လေးစားသူများကလည်း (စေတနာအလျောက်) ပါဝင်နိုင်ကြပါသည်။ ။

ကန်တော့ပွဲ ကျင်းပမည့် နေရာနှင့် နေ့ရက်တို့ ထပ်မံကြေညာပါမည်
။

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်

ဦးဆောင်စီစဉ်သူ

ကန်တော့ငွေ လက်ခံရာဌာန၊ သောကြာစာစောင်

၁၅၊ သြဘာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊

တာမွေစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

သောကြာစာစောင်တွင် ဆရာသော်တာဆွေ ဂါရဝဒါနပြုပွဲ ပါပြီး
နောက် ၂၅၊ ၃၀၊ ၅၀ ကျပ်စသည် ဖြင့် လှူဒါန်းပါဝင်သူတွေ ရှိကြ၏။

ထိုစေတနာရှင်များ ထဲမှ -

တစ်နေ့တွင် -

မျက်နှာစိမ်းဇည့်သည် တစ်ယောက်သောကြာတိုက်သို့ ရောက်လာ
၏။

စာရေးသူက-

အိမ်ရှင်တို့ ဝတ္တရားအတိုင်း နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး ဇည့်ခံ၏။

ထို့နောက်-

လာရင်းကိစ္စကို မေးလိုက်၏။

ဇည့်သည် က...

“မိမိသည် ရှမ်းပြည်နယ် ၊ တောင်ကြီးမြို့မှ ကုန်သည်
ဦးနေဝင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သောကြာစာစောင်တွင် စာရေးဆရာ သော်တာ
ဆွေ ဂါရဝဒါနပြုပွဲ ကိစ္စတွေ့၍ မိမိနှစ်သက်စွာ ဖတ်လေသော စာရေး
ဆရာ၏ ဒါနပွဲဖြစ်သော ကြောင့် အလှူငွေထည့်ဝင်လိုပါကြောင်း”

ပြောကာ ၅၀ဝိ၊-(ငါးရာကျပ်) ထုတ်ပေးရင်း...

“ဆရာရန်အောင်နှင့် ဆရာသော်တာဆွေကို ၂၅ဝိ၊ - နှစ်ရာငါးဆယ်
ကျပ်စီ လှူပါကြောင်း”

ပြောသွားလေ၏။

ဤသို့ဖြင့်-

အချိန်တွေညောင်းကာ ခေတ်တွေ ပြောင်းကုန်၏။

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်နှင့် လည်း မတွေ့ရ။

ပေါင်းတည်စန်းမြင့်လည်း ပေါ်မလာ။

ယင်းသို့သော အခါကာလတွင် -

ဆရာသော်တာဆွေသည် သောကြာစာစောင်တိုက်သို့ ဆလွန်းကား
အဖြူလေးစီး၍ ရောက် လာပြီး စာရေးသူအားမေး၏။

“ကိုမောင်ကလေးရေ... သုဝဏ္ဏကျော်စိန်တို့ လုပ်မဲ့ ဂါရဝဒါနပွဲက
ဘယ်အခြေအနေကို ရောက်နေပြီလဲ။ သူတို့ လည်း ပေါ်မလာကြဘူးဗျ”

“အေးဗျာ . . . ကျွန်တော် ဆရာ့ကို အကျိုးအကြောင်း လာပြီးပြောမ
လို့ ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သတင်းက မသေချာသေးလို့ မလာဖြစ်ရတာပါ”

“အလို...ဘာသတင်းတွေများ ကြားထားလို့ ပါလဲ၊ ပြောပါဦး”

“သုဝဏ္ဏကျော်စိန် အင်းစိန်တောရ” ရောက်နေသလိုလို ကြားရလို့
ပါဆရာ

ဟု ပြောပြီး ဆရာသော်တာဆွေ ခေတ္တငြိမ်နေ၏။

ခဏကြာမှ -

“အေးဗျာ. . . သူ့သတင်းလည်း စုံစမ်းပါဦး။ ဒါနဲ့
သောကြာထဲကြော်ငြာပါတော့ ဂါရဝဒါနပွဲအတွက် လှူတဲ့ လူကော ရှိရဲ့
လား”

ဟု မေး၏။

“ရှိပါတယ်ဆရာ။ ဆရာဖတ်ပရိသတ်က နည်းတာမှ မဟုတ်တာ။ ဆရာစာဖတ်ပြီး အလွန်လေးစားကြတာပဲ”

ဟု စာရေးသူက ပြောပြီး အလှူငွေ ပါဝင်ထားသူများ ၏ စာရင်းကိုပြကာ ထိုစာရင်းပါအတိုင်း ရရှိငွေကို ဆရာသော်တာဆွေအား ပေးအပ် လိုက်လေ၏။

အချိန်သည် လူကိုမစောင့်ဆိုသည့် အတိုင်း အချိန်ကာလတို့ သည် ရက်မှ နေ့၊ နေ့မှ လ၊ လမှ နှစ်သို့ ပြောင်းပြီးနောက် နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေသည် အသက်(၇၆) နှစ်အရွယ် “၄-၃-၁၉၉၅” ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားရှာလေသည် ။

“ထမင်းမစားရသေးသူများ ကျန်ရှိနေပါက ထမင်းစား ကြွကြပါ။ စားပြီးပါက ကျောင်းအပေါ်ထပ်သို့ ရေစက်ချတရားနာကြွကြပါခင်ဗျား”

ဟူသော ကြေညာသံကို ကြားရသည် ။

စာရေးသူသည် -

တရိပ်ရိပ် ထင်မြင်နေသော အတိတ်မှ အတွေးအမြင်များကို ရပ်ပြီး ကျောင်းအပေါ်ထပ်ဆီသို့ တက်ရောက်ခဲ့၏။

သံဃာတော်ငါးပါးကို ဆွမ်းကပ်၏။

တက်ရောက်လာကြသူများကိုလည်း နံနက်စာ ထမင်းဟင်းများ နှင့် ဧည့်ခံ၏။

ထို့နောက် ဘာသာရေးပွဲတော်၏ ထုံးစံအတိုင်း ရေစက်ချအမျှဝေကာ ပထမပိုင်း အစီအစဉ် ပြီးဆုံးလေ၏။

ဒုတိယပိုင်း အစီအစဉ် စတင်ရန် အခမ်းအနားမှူးဖြစ်သော သုဝဏ္ဏ
ကျော်စိန်က ကြေညာ၏။

“နံပါတ်(၁) အစီအစဉ်အရ ဆရာ ဆင်ဖြူကျွန်း အောင်သိန်းက ဆ
ရာသော်တာဆွေ နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အမှာ စကားပြောကြားရန် ဖြစ်ပါတ
ယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာဆင်ဖြူကျွန်း အောင်သိန်း ကြွပါခင်ဗျား”

ဆရာဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်းက-

၎င်းနှင့် ဆရာသော်တာဆွေ တွေ့ဆုံပုံကိုလည်းကောင်း၊

ဆရာသော်တာဆွေ“ အဟိ” စာစောင် ထုတ်ဝေပုံကို စိတ်ဝင်စားဖွ
ယ် ပြောကြားလေ၏။

ထို့နောက် အခမ်းအနားမှူးက-

“ဒုတိယအစီအစဉ်အရ သောကြာဦးမောင်ကလေး ပြောရန်ကြွပါခင်
ဗျား”

ဟု ဖိတ်ခေါ်၏။

စာရေးသူ မနေသာဘဲ နေရာမှ ထကာ-

အထက်ဖော်ပြပါ ဆရာသော်တာဆွေ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါ ဆ
ရာသော်တာဆွေ ဂါရဝဒါနပွဲဖြစ်မြောက်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည့် အတိတ်ဖြစ်
စဉ်ကိုပင် မနေ့တစ်နေ့က ဖြစ်ခဲ့သည့် အလား ပြောကြားလိုက်သည် ။

ပြီးနောက်-

“သုဝဏ္ဏကျော်စိန်” သည် ဆရာသော်တာဆွေ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်
က ဂါရဝဒါနပွဲကြီးဖြစ်မြောက်အောင် ပြုလုပ်မည်ဟု အားခဲထားခဲ့သော်
လည်း ကံကြမ္မာက သူ့စေတနာကို ထိုအချိန်က အကောင်အထည်ဖော်ခွ

င့် မပြုခဲ့ပါဘူး။

ဘာကြောင့်လည်း ဆိုတော့-

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သုဝဏ္ဏကျော်စိန်တောရ တည်ဆောက်
နေလို့ ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့အတွက်-

သူ့မှာ “ကန်တော့ကြွေး” တင်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီအကြွေးတွေကို ပေးဆ
ပ်တဲ့ အနေနဲ့ အခုအချိန်မှာ “ငွေလုံးငွေခဲမရှိ” ပါပဲနှင့် ဒီဂါရဝဒါနပြုပွဲကို
အားခဲပြီး ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကန်တော့ကြွေးဆပ်ခဲ့တာ-

တစ်နှစ်တောင်မဟုတ်။ နှစ်နှစ်လည်း မကတော့ပါဘူး။ ယခုဆို ကိုး
နှစ်တောင်ရှိသွားပါပြီ။ သူ့ဆရာ သော်တာဆွေအပေါ် ထားခဲ့တဲ့ စေတ
နာ ပေါ်လွင်နေပါပြီ။

ဒါကြောင့် -

“ကိုယ်ပြုသောကံ ပဲ့တင်သံ၊ ကိုယ့်ထံပြန်လာမည်” ဆိုတဲ့ အတိုင်း
သုဝဏ္ဏကျော်စိန် ဆရာသော်တာဆွေကို ဂါရဝဒါနပွဲလုပ်သလို သုဝဏ္ဏ
ကျော်စိန်အတွက် (သုဝဏ္ဏကျော်စိန်အသက်ထင်ရှားရှိနေစဉ်ကာလအ
တွင်း) ဂါရဝဒါနပွဲ လုပ်မည့် ရက်ကို စောင့်ကြိုကြပါစို့ဟု ပြောကြား နိ
ဂုံးချုပ်ခဲ့လေ၏။

သောကြာဦးမောင်ကလေး